

प्रैव जायते । अथो यथा दिवा प्रजानन्नेति । तादृगेव तत्” इति ।
प्रजोत्पत्तिसाधनमाहुतिद्वयोपेतत्वेन मिथुनरूपमग्निहोत्रमि-
त्येवं प्रजापतिर्निश्चित्य सूर्योदयादूर्ध्वं मन्त्रेणैकं निर्मन्त्रमेकम-
परमित्याहुतिद्वयं ऊत्वा प्रजा उत्पादयामास । तस्मादेवं वि-
दुषः समन्त्रका अमन्त्रकाश्चेत्याहुतिद्वयहोमेन प्रजोत्पत्तिर्भव-
ति । अपि चोदयादूर्ध्वं होमे सति यथा लोके दिवा गच्छन्
पुरुषो मार्गविशेषं चक्षुषा जानन्नेव गच्छति तादृगेव तदुद-
यादूर्ध्वमनुष्ठानम् । अत्र हि द्वा पक्षौ । अग्निसूर्ययोरसंसृष्टहो-
म एकः पक्षः सोऽयं पूर्वमुक्तः ॥

अथ संसृष्टहोमं विधत्ते । “अथो खल्वाहुः । यस्य वै द्वा
पुण्यौ गृहे वसतः । यस्तयोरन्यः राधयत्यन्यं न । उभौ वा
वसतावृच्छतीति । अग्निं वावादित्यः सायं प्रविशति । तस्मा-
दग्निर्दूरान्नक्तं ददृशे । उभे हि तेजसो सम्पद्येते । [९] उद्यन्तं
वावादित्यमग्निरनुसमारोहति । तस्माद्धूम एवाग्नेर्दिवा ददृशे ।
यदग्नये सायं जुहुयात् । आ सूर्याय वृश्चेत । यत् सूर्याय
प्रातर्जुहुयात् । आग्नये वृश्चेत । देवताभ्यः समदं दध्यात् । अ-
ग्निर्ज्योतिः सूर्यः स्वाहेत्येव सायं होतव्यम् । सूर्यो ज्योति-
र्ज्योतिरग्निः स्वाहेति प्रातः । तयोभाभ्यां सायं ह्वयते [१०]
उभाभ्यां प्रातः । न देवताभ्यः समदं दध्याति” इति । अथो-
शब्दः पक्षान्तरोपसङ्गमार्थः । लोके यस्य गृहे द्वा पुरुषौ पुण्या-
त्मानौ समानैश्चर्यौ समानविद्यौ परस्परस्नेहयुक्तौ निवसतः तस्य
गृहे तयोः पुण्यात्मानोर्मध्ये कञ्चित् पुण्यात्मानं यः पूजयित्वान्यं